

तुलसीं ये विचिन्वन्ति धन्यास्ते करपङ्कवाः ॥”

इति ॥ * ॥

“संक्रान्तादौ निधिहोरेपि तुलस्यवचयः स्मृतः ।

परं श्रीविष्णुभक्तेस्तु द्वादश्यामेव नेष्यते ॥” * ॥

अथ तुलस्यवचयनिषेधकालः । विष्णु धर्मोत्तरे ।

“न ह्यिन्द्र्यात् तुलसीं विप्रा द्वादश्यां वैष्णवः
कल्पित् ॥”

गारुडे ।

“भावुवारं विना ह्यस्मीं तुलसीं द्वादशीं विना ।

जीवितस्वाविनाशाय न विचिन्वीत धर्मवित् ॥”

पाद्मे च ।

श्रीकृष्णसत्त्वासंवादीयकार्तिकमाहात्म्ये ।

“द्वादश्यां तुलसीपत्रं घात्रीपत्रञ्च कार्तिके ।

सुनाति स नरो गच्छेन्निरयानतिगर्हितान् ॥”

अतएवोक्तम् ।

“देवार्थं तुलसीच्छेदो होमार्थं समिधान्तथा ।

इन्द्रक्षये न दृष्येत गवार्थं तु हृत्स्य च ॥

एवं कृत्वा महापूजामङ्गोपाङ्गादिकं प्रभोः ।

क्रमादृषथा सम्पदायं तत्तत्स्थानेषु पूजयेत् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे ७ विलासः ॥ * ॥

अथ तुलसीविवाहः प्रतिष्ठाविधिश्च ।

श्रीवशिष्ठ उवाच ।

“विवाहं संप्रवक्ष्यामि तुलस्यास्तु यथाविधि ।

यद्योक्तं पञ्चरात्रे वै ब्रह्मणा भाषितं पुरा ॥

आदावेव वनेऽवाप्य तुलसीं खगद्वेऽपि वा ।

वर्षत्रयेण पूर्णेन ततो यजनमारभेत् ॥

सौम्यायने प्रकर्त्तव्यं गुरुशुक्रोदये तथा ।

अथवा कार्तिके मासि भौषपञ्चदिनेषु च ॥

वैवाहिकेषु ऋतेषु पूर्णिमायां विशेषतः ।

मङ्गलं कारयेत्तत्र कुण्डवेदीं तथा पुनः ॥

शान्तिकृच्च प्रकर्त्तव्यं मातृणां स्थापनं तथा ।

मातृश्राद्धादिकं सर्वं विवाहवत् समाचरेत् ॥

ब्राह्मणाञ्च शुचिस्नातान् वेदवेदाङ्गपारगान् ।

ब्रह्मा चादेशकश्चैव चत्वारश्च तथत्विजः ॥

वैष्णवेन विधानेन वर्द्धनीकलसं यजेत् ।

मङ्गलं कारयेत्तत्र लक्ष्मीनारायणं शुभम् ॥

गृह्यत्रयं पुरः कृत्वा मातृणां यजनं तथा ।

कृत्वा नान्दीमुखं श्राद्धं सौवर्ण्यं स्थापयेद्द्वारम् ॥

कृत्वारोप्य च तुलसीं लभे त्वस्मिन्नेतरेव ।

वासः श्रुतेन मन्त्रेण वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥

यदा वधेति मन्त्रेण कङ्कणं पाणिपङ्कवे ।

कोऽदादिति च मन्त्रेण पाणिश्राद्धो विधीयते ॥

ततः कुण्डे समागम्य आचाय्यैः सङ्घसा द्विजैः ।

आचार्यो वेदिकाकुण्डे जुहुयाच्च नवाहुतीः ॥

विवाहकर्मवत् सर्वं वैष्णवं देशिकोत्तमैः ।

कर्त्तव्यञ्च ततो होमो विशेषाद्विधिपूर्वकम् ॥”

ॐ नमो भगवते केशवाय नमः स्वाहा ।

नारायणाय स्वाहा । माधवाय । गोविन्दाय ।

विष्णवे । मधुसूदनाय । त्रिविक्रमाय । वाम-
नाय । श्रीधराय । हृषीकेशाय । पद्मनाभाय ।
दामोदराय । उपेन्द्राय । अनिरुद्धाय । स्यु-
ताय । न्ताय । गर्दने । चक्रिणे । विद्याक-

सेनाय । वैकुण्ठाय । जनार्दनाय । सुकुन्दाय ।

अधोचजाय स्वाहा । इति होमः ॥

यजमानः सपत्नीको ह्यन्ये ये गोत्रवान्धवाः ।

प्रदक्षिणाश्च कर्त्तव्याश्चत्वारो विष्णुना सह ॥

तुलस्याः पाणिग्रहण्ये वेदिकायां विभावसौ ।

शतकुम्भं जपेत् सक्तं पावमानीं विशेषतः ॥

तथैव शान्तिकाध्यायं नवसक्तं तथैव च ।

जीवसक्तं पुनर्जन्ता तथा वैष्णवसंहिताम् ॥

शृङ्गभङ्गरिनिर्घोषैर्भैरौत्यूंस्य निखनैः ।

गायन्ते मङ्गला नार्थो माङ्गल्यं विधिमाचरेत् ॥

दद्यात् पूर्णाहुतिं पश्चादभिवेकविधिं ततः ।

ब्राह्मण्ये षडभं दद्यादाचार्यं परिघाय च ॥

गां पटञ्च तथा श्रयामाचार्याय प्रदापयेत् ।

अश्विगृभ्यो दापयेद्दृक्कार्येषां दद्याच्च इचि-
श्याम् ॥

एवं प्रतिष्ठितां देवीं विष्णुना च समर्पयेत् ।

आजन्मोपास्मितं पापं दग्धनेन प्रणश्यति ॥

रोपयेत्तुलसीं यस्तु सेवयेच्च प्रयत्नतः ।

प्रतिष्ठाप्य यद्योक्तेन विष्णुना सह मानवः ॥

स मोक्षं लभते जन्तुर्विष्णुलोकं तथाचयम् ।

प्राप्नोति विपुलान् भोगान् विष्णुना सह
मोदते ॥

प्रतिष्ठा श्रीतुलस्यास्तु लिखिता विष्णु यामले ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे २० विलासः ॥

तुलसीदेवा, स्त्री, (तुलसीं देहि तुल्यगन्धत्वात्

सङ्गते इति । द्विष+अच् । तत्तदाप् ।)

वर्द्धरी । इति रत्नमाला । (वर्द्धरीशब्देऽस्या

गुणादिकं ज्ञेयम् ।)

तुला, स्त्री, (तोल्यतेऽनया । तुल उन्माने भिदा-

दाद् । अतुलोपमाभ्यामिति निर्देशात् गुणा-

भावः ।) सादृश्यम् । (यथा, रघुः । १८।१५ ।

“नभसा निभतेऽनया तुला-

सुदितार्केण समारोह तत् ॥”)

मानम् । (यथा, पञ्चतन्त्रे । २ । ८४ ।

“सकृदपि दृष्ट्वा पुरुषं विबुधा जानन्ति

सारदां तस्य ।
हस्ततुलयापि निपुणाः पलपरिमाणं
विजानन्ति ॥”)

गृहाणां हारवन्ध्याय पीठिका । पञ्चशतम् ।

(यथा, अमरकोषे । २ । ६ । ८७ ।

“तुला स्त्रियां पलशतं भारः स्यात् विशति-

स्तुला ॥”)

भास्वम् । इति मेदिनी । ले, २५ । मेघादि-

द्वादशराश्वन्तर्गतसप्तमराशिः । तत्पर्यायः ।

युक्तः २ युक्त ३ घटः ४ तौली ५ तुलाशतम् ।

इति ज्योतिषम् ॥ सा चित्राशेषपादद्वयस्वामी-

सगुहायुक्तविशाखाप्रथमपादत्रयेण भवति ।

तदधिष्ठादेवता तुलाधारिपुरुषः । अस्याः

शिरस उदयः नानावर्णं उष्णस्वभावः । सा

पश्चिमदिक्स्वामिनी वायुराशिः स्निग्धा

चिक्रणा निःशब्दा वनचारिणी अल्पसन्ताना

अल्पस्त्रीसङ्गा श्रद्धवर्णा समानाङ्गा च । तत्र

जातस्य फलम् । वक्ता विद्यावरः स्त्रीदुःखितः ।

इति जातकम् ॥ जम्बकाक्षीनचन्द्राश्रितेतद्राशि-

फलम् ।

“षट्पुरङ्गणकृतयविक्रयो

द्विजसुराश्वेनदानमनाः पुमान् ।

शशिनौ तौलिगते बहुदारभा-

रिवभवसञ्चितचित्रितविक्रमः ॥”

इति कीर्तीप्रदीपः ॥

तस्या उदये तन्नामकलयं भवति । तस्य

गणितप्राप्तपरिमाणं दशशङ्कुलाधिकपञ्चाङ्कुल-

प्रभे देशे वर्त्तमानोऽविश्रायणशेषे षट्चिंशत्

पलाधिकपञ्चदशः । इति ज्योतिषम् ॥ तत्र

जातफलम् ।

“तुलालये पुमान् जातः सुधीः सत्कर्म्मतत्परः ।

विद्वान् सर्वकलाविज्ञो धनाढ्यो जनपूजितः ॥”

इति कीर्तीप्रदीपः ॥ * ॥

परीचाविशेषः । यथा गारुडः ।

“ब्राह्मणस्य घटो देवः क्षत्रियस्य हुताशनः ।

वैश्यस्य सलिलं देयं शूद्रस्य विषमेव तु ॥

साधारणः समस्तानां कोपः प्रोक्तो भनीषिभिः ।

विषवर्त्तं ब्राह्मणस्य सर्वेषां तुला स्मृता ॥” * ॥

अथ तस्या उत्पत्तिविधिः । यज्ञियं वृक्षं यम-

चम्बनपूर्वकं हित्वा लोकपाषेभ्यः प्रणम्य

पङ्कितैः चतुर्हस्ता चतुरस्रा ऋन्वी तुला कार्या

तत्र त्रिषु स्थानेषु बलयानि दातव्यानि । तत्र

षष्ठांस्तौ स्तनौ कृत्वा हस्तद्वयवधानेन

इचिथ्योत्तरयोर्देशिषोर्हस्तद्वयनिखननं कृत्वा पट्ट-

धारककीलकायस्त्रभयोरुपरि अन्तद्वयच्छिद्रं

मध्यनिवेशितलौहाङ्गुशपट्टकं निधाय तत्पट्ट-

कस्य मध्यस्थिताङ्गुशेन तुलामध्यबलयस्थलौहं

संयुज्यात् । एवञ्च सति स्तम्भयोरन्तरित्यंक्

तुलादृक्क्षिप्तति तुलायस्थिताभ्यामायसकील-

काभ्यां शिखद्वयपरुबन्धनं कुर्यात् । तुलायाः

पार्श्वयोः प्राक्प्रत्यक्देशिसोरणस्तम्भौ तुलातो

दशङ्कुलोच्छ्रायी कार्यौ तोरणयोरुपरिद्वन्द्व-

संनद्धौ ऋणयावधोमुखौ घटमस्तकपुनिनाव-

यलनौ कार्यौ । तुलादृक्ः पूर्वपश्चिमयोर्धायः ।

पूर्वपश्चिमयोः शिलां तोलयत् पश्चिमे कर्त्तारं

तुलाया उपरि जलं देयं यदि जलं न भवति

तदा तुला समा ज्ञेया ॥ * ॥ अथेतत्प्रयोगः ।

कृतीपवासः कृतज्ञानादिः प्राङ् विवाको ब्राह्मणः

कार्यं पृच्छेत् निवेदितं विवेचयेत् । ततोऽभि-

युक्तं तोलयित्वावतायं घर्म्मावाहनादिकं

कुर्यात् । ॐ तत् सदित्युच्चायं ब्राह्मणत्रयं

गन्दादिना पूजितान् तान् स्वस्तिपुरयाहन्दिं

प्रत्येकं त्रिर्वाचयित्वा दिवाङ्गुभूतोहोमार्थं ब्रह्म-

चतुष्टयं ऋत्विक्चतुष्टयञ्च पाटादिभिरभ्यर्च्य

दृश्यात् । अशक्तानेकं ब्रह्माण्यमेकं ऋत्वि-

जञ्च । ततस्तुलां सप्ततार्का ध्वजालङ्कृतां भूमौ

निधाय तस्यां प्राङ्मुखः प्राङ् विवाकः पुष्पा-

क्षतमादाय ॐ भूर्भुवः खरित्युच्चायं ।

एहोहि भगवन् धर्म ! दिव्ये ह्यसिन्धु समाविश ।